

Життя людини - неоцінений скарб. Твір до ЗНО

Іноді я розмірковую з приводу того, якої мети прагне людство в своєму розвитку? Невже побутові зручності, комфорт, красиві речі та швидкість пересування – це і є мета прогресу? Чи є щось нематеріальне, чого досягає людство на шляху своєї еволюції?

Мені здається, що таке існує. За останні десятиліття дуже багато людей на планеті стали цінувати життя. Життя звичайної рядової людини. Про його неперевершенну цінність стали говорити, на жаль, тільки після багатьох воєн з масовими жертвами. До людей прийшло розуміння того, що не можна нічим виправдати вбивство чи насильство над своїм близжнім. Ані корисними інтересами, ані красivoю ідеєю. І виправити лихе теж не можна, адже в людини тільки одне життя.

У минулому сторіччі керівники тоталітарних режимів взагалі не зважали на цінність окремого людського життя. І в нашій країні також. «Незамінних людей не буває» - навіть таке гасло використовувалося. Тепер у нас в Україні, як раніше в країнах Європи, почали розуміти справжній сенс гуманізму, людяності.

На жаль, у цілому світі не всі люди ще прийняли такі погляди. Дехто вважає геройством бйку та інше насильство, подекуди війна вважається поважною, навіть священною справою.

Знечінити людське життя можна не тільки розстрілом або відправленням у концтабір. Не цінує людську гідність той, хто застосовує до інших примусову працю. Або суворо нав'язує усім навколо певні політичні або релігійні погляди. Той, хто не дає іншим вибору. Як їм розпоряджатися своїм єдиним шансом жити.

Людина – це цілий Всесвіт. Це унікальна картина навколишнього світу, власна світова історія. Людство в мініатюрі. І тому до окремої людини слід підходити з великою повагою, як до невичерпної скарбниці.